

Generale repetitie van "Dichterliebe", wereldcreatie tijdens gala n.a.v. 50-jarig bestaan van het Paleis voor Schone Kunsten, Brussel, 4 december 1978. (foto Jean Guyaux)

Met Marcia Haydée repeteren voor "Wien, Wien, nur du allein". (foto Alain Béjart)

les" van de opera van Parijs werden gegeven. Het Koninklijk Deens Ballet bijvoorbeeld kwam in de Munt dansen voor een zo goed als lege zaal. Op hun programma stonden nochtans choreografieën van George Balanchine en August Bournonville en het gezelschap beschikte over een plejade van grote solisten. Een groep als die van José Limón kon in Brussel niet optreden: er was geen publiek voor. Voor niets bestond er belangstelling, tenzij voor de solisten van de Parijse opera.

De Engelsen waren nog te jong om al veel goed personeel te kunnen afstaan. Maurice Huisman wilde dan sloop gaan met Elisabeth West; het Engelse ballet straalde im-

mers een goede reputatie uit. West was er met haar groep echter niet tegen opgewassen om een formatie te dragen met een typisch Franse geest en ingesteldheid. Huisman richtte zich dan tot Janine Charrat, die ook niet helemaal con brio van start ging. Zij bracht Maurice Béjart mee.

Eigen stijl

Die had reeds heel bijzondere creaties op zijn actief. Bij de eerste visie van zijn *La symphonie pour un homme seul* werd je met verstomming geslagen. Ofwel stond deze choreograaf met zijn neus tegen de muur en kon hij niet verder, ofwel zou hij een eigen stijl vinden. Beangstigend was, dat *Sonate-trois* en *Haut voltage* even morbide waren als *La symphonie*. Wat mij betreft, was dat alles op één avond moeilijk te verdragen. De enige tegenhanger was zijn *Pulcinella*, een werk uit een vroegere periode en van minder gehalte dan de overige drie.